

חכה לו כי בא יבא

(חבוק ב)

בס"ד
גליון ו'

מטו"מ תשפ"ג
מוצאי שביעית

הגויגים מרבותינו שליט"א וזצוק"ל לעורר את הלב והמעשים להתכונן לגאולה
עפ"י משנתו של הח"ח זצוק"ל שהאריך רבות בנושא הציפייה לגאולה

לישועתך קוינו כל היום

"אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר",
ביאר החפץ חיים זצוק"ל, כי כמה שנחכה
ונצפה למשיח, כך נזכה שיקדים את ביאתו
ולא יאחר.

נאה דורש ונאה מקיים היה החפץ חיים.
העיד תלמידו הגרש"ד ואלקין זצ"ל, שכאשר
הח"ח היה מתעורר משנתו, היה שואל: מה
נשמע בעולם, המשיח כבר הגיע?

תלמידיו סיפרו, כי ראו אותו מספר פעמים
בימות החול, לובש את הקפוטה של שבת, כדי
להיות מוכן ומזומן לקבלת פני משיח. לא
בכדי אמר בנו רבי אריה לייב זצ"ל, כי על
ציפייתו של אביו למשיח הילכו בפולין אגדות
רבות, אך כולם לא ביטאו את גודל ציפייתו
האמיתית לביאת המשיח.

גם על הגאון מוילנא היה מספר בנו של
הח"ח בשם אביו, שכאשר היה שומע רעש
מחוץ לביתו, היה מיד שואל, האם כבר הגיע
המשיח? כמו כן לאחי הגר"א היו מלבושים
מיוחדים אותם הכין כדי להתעטף בהם כאשר
יבוא המשיח.

גם בדורנו עדים אנו לתופעה זו שגדולים
וטובים שופכים דמעות כמים, אם באמירת
תיקון חצות או סתם כך בבין המצרים ותשעה
באב, ואם באמירת סדר העבודה ביוה"כ ועוד.
נקווה שבזכות ההתעוררות העצומה
לציפייה לגאולה, ולהרבות בהכנה לגאולה,
נתבשר בקרוב בביאת משיח צדקנו ובנין
ביהמ"ק ובהתגלות כבוד שמים בכל העולם!

ישנן דרגות רבות בציפייה לגאולה. יש המצפה אליה מתוך תקווה
לתוספת מעלות ודרגות ברוחניות, אך כעת אינו מרגיש שחסר לו משהו
קריטי.

אבל ישנה דרגה גבוהה יותר, שהציפייה והתשוקה לגאולה היא כמו
חולה אנוש השוכב על ערש דוי שהזמין את הרופא לביתו, וכל רגע
הוא ממתין ומצפה 'מתי כבר יבוא הרופא ויגאל אותי מהחולי
ומהמוות הקרב ובא'.

מי שמתכונן מעט במצב של עם ישראל, שירדנו עשרת מונים אחורנית
מעט שהיינו סמוכים על שולחנו של מקום, אינו מצפה לגאולה רק בשביל
תוספת המעלות שהיו לנו בזמן ביהמ"ק. הוא מצפה ומייחל למשיח מתוך
הרגשה שכבר אי אפשר לסבול את החילול השם העצום שיש בעולם,
ומתוך הכרה שלא יתכן להמשיך לחיות כאשר השכינה מצטערת כל כך.

מי שמצפה בצורה כזו, ומרגיש שהחיים בלי בית המקדש, בלי קרבת
אלקים מוחשית, הם לא חיים, ודאי יתעורר לעשות מעשים לגאול את
השכינה מהגלות. ולכל הפחות יקדיש מזמנו להעתיר ולהתחנן שהגאולה
תגיע כמה שיותר מהר.

בימים אלו המיועדים לאבילות נפיל כולנו תפילה ותחנונים, ונועק אל
הקב"ה בפרקי תהלים ובתפילות מקרב הלב שיושיענו מהגלות המרה,
וכך נזכה במהרה לגאולה השלימה למען שמו יתברך.

לקבלת עשרות אפשרויות נוספות כיצד לקרב את הגאולה על ידי
מעשים נוספים, במשנתם של רבותינו ומרן החפץ חיים זיע"א, חייג
כעת לקו 'ההכנה לגאולה' שמספרו 03-5081813

המשימה: לא לעכב את הגאולה רגע אחד

מרן החפץ חיים זיע"א

(מכתב לרבי חיים זוננפלד זצוק"ל)

הנה אם המלך היה מודיע לאיזו עיר גדולה שאפשר שיסע דרך
אותה העיר, הלא בודאי היו הכל זריזים בכל הרחובות לכבד
האבנים מהר ולייפותם בכל היכולת.

וכן בעניינינו אם היה הקיווי באמת בליבו שיבא מהרה משיח
צדקינו, בודאי היה כל אחד מחזר ללמוד סדר קדשים בכל כחו, לא
מיבעי הכהנים, אלא אף תלמידי חכמים ישראלים, כי הכהנים הרבה
מהם הדיוטים, ולמי יבואו הכהנים לשאול איך להתנהג אם לא
לתלמידי חכמים שיוורו להם את כל סדר העבודה והלכותיה. ואם
גם התלמידי חכמים לא ידעו, א"כ פקע עבודה מבית אלקינו כמה
חדשים, כי לא ביום אחד ולא בשבוע אחד ידעו הלכות עבודה.

ובגמ' חששו מאוד לזה שבבוא הזמן לא יצטרכו לעכב זמן מה,
עיין בסנהדרין (צ"ח) לענין משיח שראהו רבי יהושע בן לוי שהיה
מתיר ואוסר כל מכה בפני עצמה ולא הכל ביחד, והטעם פן יאמר
לו הקב"ה שילך לגאול בניו ולא יצטרך לעכב.

ועתה נוכל ללמוד בק"ו, אם רגע אחד אינו כדאי לעכב לכלל
ישראל, מה נאמר כשיבוא משיח צדקינו ויאמר לנו בשם ד' להקריב

דרשו ד' ועוזו – עוזך בשבי

ידוע מה שאמרו חז"ל: ציון היא דורש אין
לה, מכלל דבעי דרישה, והיינו שהגאולה אינה
באה אלא על ידי דרישה.

ורגיל אני לפרש, דרשו ה' ועוזו בקשו פניו
תמיד, דעו קאי על השכינה והמקדש, כפי
שאנו אומרים: עד מתי עוזך בשבי ותפארתך
ביד צר. והכוונה היא שעלינו לדרוש את עוזו
ותפארתו ולבקש את פניו, שנזכה לקיים עליה
לרגלים ולמועדים שאז יראה ויראה פני ה'.

ובודאי שעל ידי הלימוד והמחשת תורת
הקרבת והעבודה, אנו מקיימים את הדרישה
לציון וירושלים.

מכתב הגאון רבי שמואל אליעזר שטרן שליט"א

קרבת הקבועים בשם כל ישראל וקרבת האמורים בספר יחזקאל, ואנחנו נהיה מוכרחין להמתין עכ"פ איזה חדשים עד שנהיה בקיאת בהלכותיהן אף מעט.

והכא בענייננו לידע הלכות עבודה, הלא לא ליום אחד הוא ולא ליומיים, וא"כ בודאי יש חיוב על כל פנים על הכהנים לעסוק בדיני עבודה לידע הלכותיה שיהא מזומן לעבודה כשיצטרך, וכן שארי תלמידי חכמים שבישראל ג"כ צריכין ללמוד וללמד כדי לדעת להורות.

זוכר את הכהנים בעבודתם והלויים בדוכנם

הגאון רבי עקיבא ממיץ זצ"ל

(מעין גנים' בהקדמה לסדר קדשים)

ולדעתי מה שנאמר בשו"ע אורח חיים שאמירת פרשת הקרבנות נחשב כהקרבה, היינו לאותם שאינם יודעים ללמוד ולהבין, אבל למי שנתן לו הקב"ה לב ללמוד, מצוה ללמוד סדר קדשים, כדי שאם יזכה ידע הדינים של כל קרבן וקרבן, כאשר אנו מחכים בכל יום על ביאת משיחנו ובנין בית המקדש.

והלומד סדר קדשים ומייגע עצמו ללמוד בעיון היטב לא כמי שמתפלל, אזי ניכר היטב שכוונתו הוא לשמה, שהרי בודאי לומד להקים שכירתא מעפרא ולהוציאנו מגלות המר, שזהו לשמה האמיתי כמו שמוזכר כמה פעמים בספר ראשית חכמה, כי מאחר שעוסק תמיד בסדר קדשים, זוכר מאשר היותנו בכבוד בזמן שבית המקדש קיים, כהנים עוסקים בעבודתן ולויים בדוכנן, וכעת בעוותינו הרבים חסרנו מכל טוב.

לצפות שהמשיח יבוא עכשיו!

מרן הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א

(כנס בביהכ"ס חניכי הישיבות רוממה)

הגמרא בשבת אומרת שלאחר פטירתו של אדם שואלים אותו 'ציפית לישועה'. מה זה ציפית לישועה. יתכן שאדם 'מקווה' שתבוא הגאולה, אבל 'לצפות' לגאולה זו דרגה אחרת לגמרי. ויש הבדל גדול ביניהם.

אדם שמקווה למשיח, מאמין שהוא באמת יבוא, אבל יתכן שאינו מצפה דווקא שיבוא עכשיו. אבל מי שמצפה למשיח ומחכה שהוא יבוא עכשיו, הוא כבר מתכוונן לביאתו בלימוד דיני הקרבנות וסדר קדשים, וכמובן שהוא חוזר בתשובה, כדי להיות מוכן ועומד לביאתו.

מה עשה הגאון רבי מנדל זאקס

בכפר?

"כשעסק החפץ חיים בחיבור ספרו ליקוטי הלכות על מסכת בכורות, ביקש מחתנו הגרמ"מ, לעסוק עימו בהלכות מומי בהמות ולחבר בזה חיבור הלכה למעשה, לפי שראה דבר זה כחובה בעקבתא דמשיחא לידע ההלכות למעשה בבירור.

וכל כך היה חשוב בעיניו דבר זה, עד שצוה לו ליסע לכפר דוגאלישוק (כפר הולדתו של הג"ר יצחק דוב קופלמן זצ"ל) הסמוך לראדין להתבונן בבהמות דקות, כמו שמצינו בגמ' (סנהדרין ה:) שרב גדלתי אצל רועה בהמה "ח חדשים לידע איזה מום קבוע ואיזה עובר. ואף שרועי בקר הם פסולים לעדות דסתמן רשעים, מ"מ גדל ביניהם לדעת את דיני המומים.

ואכן הגרמ"מ חיבר קונטרס ארוך על הלכות מומין, אך מאיזה סיבות לא נדפס, ונשאר בראדין ואבד.

כתבי רבי מענדיל זאקס (עמ' רנג ורכג)

ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון

בימים עברו היו מרגישים היטב את צער החורבן בלבבות. וידוע שהרבה צדיקים לא רצו לשבת על כסא שלם כל זמן שאין כסא של מעלה שלם, שדיו לעבד להיות כרבו. וכך אומרים על מרן החפץ חיים זכרונו לברכה שהקפיד לא לישוב על כסא שלם מטעם זה.

ובעוונותינו כי רבו נתבטל כהיום המנהג הקדוש שהיה נהוג מקדמת דנא בתלמודי תורה בירושלים, שבימי בין המצרים היו המלמדים יושבים לארץ בחצות היום עם התינוקות של בית רבן ואומרים בבכיה גדולה תיקון חצות, ללמדם ולהשריש בלבבם הטהור אבילות החורבן מהו, ועד כמה כל איש מישראל שייך בצער זה, ונתקיים בהם חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה.

הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
טיב הנחמה (עמ' כד ומא)

קו' ההכנה לגאולה' - עשרות אפשרויות כיצד לקרב את הגאולה: 03-5081813

רשימת השלוחות בקו' ההכנה לגאולה:

שלוחה 3: 'לשמור' - אפשרויות שונות להתחזק בתפילות ביחיד ובציבור, לקירוב הגאולה וגילוי כבוד מלכות שמים.
שלוחה 4: 'לעשות' - אפשרויות רבות כיצד להפיץ את הציפייה לגאולה, ואת לימוד דיני הקרבנות בעם ישראל.
שלוחה 5: 'ולקיים' - דרכים שונות לקיים ולתמוך בלומדי התורה המצפים לגאולה, ומשקיעים את זמנם כדי שעם ישראל יהיה מוכן לגאולה ולבנין בית המקדש.

שלוחה 1: 'ללמוד' - אפשרויות רבות של לימודים בענייני הקודש והמקדש, המסוגלים ביותר להחיש את בנין בית המקדש.
הלימודים בהתאמה לכהנים ולויים ולישראלים.
שלוחה 2: 'ללמד' - אפשרויות ללומדי קדשים המעוניינים להפיץ את ידיעת הלכות הקודש והמקדש, ולהרבות בעם ישראל את ההכנה הגדולה לגאולה.

כשם שבמלאכת המשכן כל מי שנשאו ליבו, הקב"ה עזר לו להוציא מחשבתו לפועל לצורך המשכן, כך בכל הפעולות השייכות לענייני הקודש, כל מי שיוסכים בדעתו לפעול, יקבל כוחות מיוחדים לעשות מה שביקש למען כבוד שמו! (עפ"י תורת הבית לח"ה פ"ז בהערה)

לקבלת הגליון בדוא"ל: tt035081813@gmail.com • ניתן לקבל חוברת הסברה בנושא קירוב הגאולה ע"י מעשים בדוא"ל הנ"ל.